

ДИРЕКТИВА 94/27/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 30 юни 1994 година

**за изменение за дванадесети* път на Директива 76/769/ЕИО относно
сближаването на законовите, подзаконови и административни разпоредби
на държавите-членки, свързани с ограниченията за пускане на пазара и
употреба на някои опасни вещества и препарати**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 100а от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189б от Договора³,

като имат предвид, че член 8а от Договора установява пространство без вътрешни граници, в която е гарантирано свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали,

като имат предвид, че работата по изграждането на вътрешния пазар трябва да доведе до постепенното подобряване качеството на живот, защитата на здравето и безопасността на потребителите; като имат предвид, че предлаганите с тази директива мерки са в съответствие с Резолюция на Съвета от 9 ноември 1989 г. относно бъдещите приоритети за нов подем на политиката за защита на потребителите;

като имат предвид, че наличието на никел в някои предмети, които влизат в пряк и продължителен контакт с кожата, могат да причинят повишена чувствителност у хората към никел и да доведат до алергични реакции; като имат предвид, че по същите причини употребата на никел в такива предмети трябва да бъде ограничена,

като имат предвид, че една държава-членка вече е въвела на своята територия серия от контролни мерки за защита при повишена чувствителност към никел и алергията към него, а втора държава-членка възнамерява да въведе на своята територия различна серия от контролни мерки; като имат предвид, че поради това съществува риск от създаване на бариери за търговията;

като имат предвид, че методите на изпитване, които следва да се използват за доказване на съответствие с тази директива, трябва бъдат определени и

---

¹ ОВ С 116, 27. 4. 1993 г., стр. 18.

² ОВ С 304, 10. 11. 1993 г., стр. 2.

³ Становище на Европейския парламент от 2 декември 1993 г. (ОВ № С 342, 20. 12. 1993 г., стр. 15), Обща позиция на Съвета от 4 март 1994 г. (ОВ С 137, 19. 5. 1994 г., стр. 60) и Решение на Европейския парламент от 5 май 1994 г. (все още не публикувано).

публикувани преди тя да започне да се прилага; като имат предвид, че тези методи на изпитване трябва да бъдат предмет на европейски стандарт;

като имат предвид, че вече приетите или планираните от определени държави-членки ограничения върху употребата на никел пряко засягат изграждането и функционирането на вътрешния пазар; като имат предвид необходимостта от сближаване на законодателствата на държавите-членки в тази област и впоследствие от изменение на приложение I към Директива 76/769/ЕИО⁴,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА.

Член 1

Приложение I към Директива 76/769/ЕИО се допълва.

Член 2

1. Държавите-членки приемат необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива не по-късно от шест месеца, след като Комисията публикува в *Официален вестник на Европейските общности* стандартите, приети от Европейския комитет по стандартизация (СЕН) за всички методи на изследване за доказване на съответствие на продуктите с настоящата директива, или шест месеца след приемането на настоящата директива, ако тази дата е по-късна от предходната, така че:

- шест месеца след изтичането на един от двата срока – в зависимост от това, кой е приложим, производителите или вносителите нямат право да предлагат на пазара продукти, които не отговарят на изискванията на настоящата директива;
- осемнадесет месеца след изтичането на един от двата срока – в зависимост от това кой е приложим, продуктите, които не отговарят на изискванията на настоящата директива, не могат да бъдат продавани или предлагани на крайния потребител, освен ако те са пуснати на пазара преди изтичането на въпросния срок.

Те незабавно уведомяват Комисията за това.

2. Когато държавите-членки приемат посочените в параграф 1 мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Начинът на това позоваване се определя от държавите-членки.

Член 3

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

---

⁴ ОВ L 262, 27. 9. 1976 г., стр. 201, последно изменена с Директива 91/339/ЕИО (ОВ L 186, 12. 7. 1991 г., стр. 64).

Съставено в Брюксел на 30 юни 1994 година.

За Европейския парламент:

Председател

E. KLEPSCH

За Съвета:

Председател

A. BALTAS

ПРИЛОЖЕНИЕ

“28. Никел CAS No 7440-0-20, EINECS No 2311114 и съединенията му

Не може да се използва:

1) в предмети, които се поставят в продупчени уши и други продупчени части на човешкото тяло по време на епителизация на рана, причинена от продупчване, независимо от това дали предметът ще бъде оставен или отстранен впоследствие, освен ако предметите са хомогенни и концентрацията на никел в тях – изразена като масата на никел към общата маса – е по-малка от 0,05%;

2) в продукти, предназначени да влязат в пряк и продължителен допир с кожата като:

- обеци;
- огърлици, гривни, верижки, верижки за глезен, пръстени;
- капаци за ръчни часовници, каишки за часовници и части за затягане;
- занитени копчета, катарамы, нитове, ципове и метални знаци, които се използват за дрехи;

ако количеството на отделяне на никел от части от тези продукти, предназначени да влизат в пряк и продължителен допир с кожата, е по-голямо от $0,5 \text{ mg/cm}^2/\text{седмица}$.

3) в продукти като тези, изброени в точка 2, в случаите, когато са с покритие, което не съдържа никел, освен ако отделяното количество никел от тези части на продуктите, които влизат в пряк и продължителен допир с кожата, не надвишава $0,5 \text{ mg/cm}^2$ на седмица за период от поне две години при нормална употреба на продукта.

В допълнение продуктите, предмет на точки 1, 2 и 3, не могат да бъдат предлагани на пазара, освен ако не отговарят на изискванията, определени в същите точки.”